

Ne kaže se xaba - šoferska je tuga pregolema. Težak je posao zaposlenih u javnom prevozu. Malo, malo pa neka nemila scena – te uvrede, te provokacije, a ima i fizičkog nasilja i ozbiljnih povreda, pa čak i fatalnih ishoda. Razlozi napada su široki i kreću se od nevaspitanja i patoloških devijacija do prostakluka i pukog inata.

U epizodi: Prostački i uz inat!

Tračoslava (spazi slobodno mesto u autobusu): -Uff, ma zapanji se ti, komšo moj dobri! Ja volim da sednem tebe u krilo. Uh, ští lepo grejedu, a napolju tak' fijuće...

Šeširxija (skide šubaru): - Puf, pant, nemoj se meškoljiti, ajooj! A, jes ti otežala pozadina, moja komšinka! Baš lepi ovi aftobus, malen, al valjade... Još da odem u pemziju, pa da se vozim bresplatno na pijac, ihaaaj. No, di da platimo?

Tračoslava (pomazi ga po kosi): - Ma, ne se uzbuxavaj, komšo! Doći će ona devojčica, samo se ti, blago mene, opusti...

Kondukterka (naplati im i prijatnim glasom uzvika): - Ima li još nekog bez karte?

Sponzorojka (obučena u grand-iozno šljašteću odeždu): - Zn'či, mis'im, ja ću jednu. Bruka, idem basom posle sto godina zato što sam se opako pokarabastila s dečkom. Eeej, doneo mi dva broja veće gilje iz Milana, zn'čiii, roknuću ga! Baš sam se smorila, sigurno me zamenio s nekom raspalom sponzorušom...

Grmalj (drži se za šipku, srče čokanj i ljulja se kao ljuljaška): - A, bogomi, što ne plati dvije, ka imadneš tako raspoložena mladića. A, ti mala što oćeš, što zuriš?!

Kondukterka: - Kartu gospodine...

Grmalj: - Kak'u, bre, kartu, nesrećo! Da si lijepo pitala, pa i da razmotrimo. Ne merem ti ja ič na silu, hik! Student (pokazavši studentsku mesečnu): - Koliko me uši služe, devojka se, baš, pristojno obratila. Pride, ona samo radi svoj mizerno plaćen posao...

Grmalj (otpi čokanj i podrignu na "pijanu ljubičicu"): - Blurp! E, ti, balavi, oper' te sline u uš'ma. Kad ja kajem nešto, to je reknuto. Ništa, dok me se lijepo umoli...

Student: - A, jel ti treba možda i slatko sa šlagom. Za sve nas važe jedna, a za hvataće na galamu uvek neka posebna pravila. Dok se većina normalnih i poštenih pridržava zakona, bezobrazna manjina izvrdava obaveze na račun drugih i zato država i društvo u celini upadaju sve dublje u čabar.

Grmalj: - Haa, ja brezobrazan, ja guram u čabar?! E sad neću uz inat, hik, gronk!

Vozač (zaustavi vozilo): - Gospodine - ili platite, ili izađite, ili ne mrdamo odavde do jutra!

Grmalj: - Jok vala, e da viđu ko će me odvojiti' od ovuja šipku!

I, svi su oni tako, slučajno ili namerno, ali, ipak, zajedno, zbog nadaleko čuvenog inata i prostakluka, nastavili unedogled da iščekuju da im se kola, bar, malo pomere u pravcu budućnosti...

* * *

Ah, da, umalo da zaboravim – u starčevačkoj opštini ništa novo, osim što, valjda, najzad počinju lepši dani, što se priprema mini-piç teren, što se razvlače kablovi, što je fudbalski

Napisao Jordan Filipović
nedelja, 07 april 2013 19:01

“Borac“ nadomak samog vrha, a odbojkaški se ne pomera s treće pozicije. Ovih dana će, silom zakona, jedan od najvrednijih i najčasnijih ljudi koji su ikada stvarali na ovim prostorima, morati u zasluženu penziju, ali na radost ljudi dobre volje Vidomir Jelesijević će nastaviti, sve dok ga služi zdravlje, da volonterski pomaže ustanovi u koju je toliko dobrog uložio.